

פרק אחד עשר סנהדרין חלק

Digitized by srujanika@gmail.com

שנמצא ברכ"ן שנקרא "עומדרן" במקרא וארץ ישראל טענויו ספיקות חתול ולעוגן מותו" דבורי רבי עקיבא ר' אליעזר אומר עלייהם הוא אומר אספתי מולדת ולרט צל לוט % לי פסיק בORTHI עלי זבח [נ] עדת קrho אמרה עתרה לעלות שנאמר ותוכם עלייהם הארץ" בעולם הזה יואכדו מזור הקהלה לעולם הבא דברי

ר"ע ר"א אומר עליהם הוא אמר ד' מימות ומיה מורה מורי שאל ויעיל: גמ' ת"ר נור המגביל אין לדם חלם לעולם הבא שנאמר יומח את כל הדוקים אשר על פני האדמה: יומח אתה כל הקום: בעולם הזה יומחו מן הארץ לעולם הבא דברי ר' בן בחריא אמר ל' חיין ולא נרוני שנאמר לא ר' ר' רוח ב Adams לעולם לא ר' ולא רוח בגב אנט' לא ר' רוח' שלא היה נשפטן חותם לנדרנה ר' מנהם בר' יוסוף אמר אפילו בשעה שהקב"ה מחייב נשמות לפניהם מותם נשפטו קשה להם בגיןם שנאמר

תְּהִירָה ***חַשֵּׁשׁ** תְּלִדוֹ קַשׁ וּוֹתְכֶם אֲשֶׁר חָאַבְכֶם תֵּרֶזֶת דְּמָלוֹל לְאַתְּהָנָא אַלְאָבְשָׁבֵיל מֻכָּה שְׁהַשְׁעֵפָה
לְהַם הַקְּבָּה וּמָה כְּתִיב בְּהָם בְּתוֹךְ שְׁלֹום מְפַדָּה וְלֹא שְׁבַט אֶלְהָה עַלְיָהָם וְכַרְתִּיב שָׂוָרוּ עַבְרָ וְלֹא
גִּנְעָל תְּפִלָּת פְּרָטוֹ וְלֹא תְּשִׁבָּל וְכְתִיב יְשִׁלְחוּ בְּצָאן עַוְלִים יְלִרְיוֹם יְרָקוֹן וְכְתִיב יְשָׁאוּ בְּתָרוֹף וְכַנּוֹר
וְשִׁמְתָּח לְקֹל עַזְבָּב וְכְתִיב יְבָלְלָה [נ] יְמִיחָם בְּטוֹב עַשְׁנָהָם בְּנִיעְמִים וְכְתִיב זְבָתָעַ שָׁאָל בְּחַזְעָן וְיָאָגָרָה
שָׁאַמְרָוּ לְאָל סָרָר מִמְנוֹ וְדָעַת דָּרְכֵךְ לֹא חָפְצָנוּ מָה שָׁדֵי כִּי נַעֲבָדָנוּ וְמָה נַעֲלִי כִּי נַפְגָּעַ בָּו] אַמְרוּ
כְּלָום אַרְבִּין אָנוּ לֹא אַלְאָ לְמִפְתָּח שֶׁל גַּשְׁמִים יְשָׁלֵן נְהָרוֹת וּמְעִינּוֹת שָׁאָנוּ מִסְתְּפִקְיָה מְהָן אָמַר הַקָּבָ"ה

בטובה שהשפעתי להן, בה מכוון אותי, ובה אני דין אתם שנאמר **וְאַנִי הָנוּ מַבְיאָתְךָ מִמֶּן** ר' יוסי אמר דור המבול **לֹא נָהָגָה אֶלָּא בְשִׁבֵּיל גָּלְגָּל הָעֵינָ שְׂרוֹמָה לְמַיִם** [שנאמר **וַיַּקְרֹב לְהַמְּנֻסְבָּת** מכל אשר בחוץ], לפיכך דין אותן כביס שורמה לגילן העין שנאמר **וְנִבְקַעוּ כָל מִיעוּדָת חֲדוֹת רַבָּת** ר' ניארבים בישיותם ונטחן אָבָיו יוספו בור המבול בלבנה גלגולן וברובם ניחונם ברבה סקללו שנאמר **וַיַּרְא**

ה' כי בבה רעת האדם וברבה ניונן שנאמר כל מעינות החום בבת א' יוחנן שלשה נשתיירו מוהם בלוועה גדרו והתמי טבריא ועיניא רבתה דברים כי השווות כל בשור את רוכו על הארץ א' יוחנן מלמד שהריביעו ברמה על חיה וחיה על בהמה והכל על אדם ואדם על הכל א' בא בר כהנא ובגולן חותם פג' יהושע בר' יואמר י' לות בא רל בשור בא לפניו א' יוחנן בא וראה במם נדול י' אליהם

חולות נח נח איש צדיק חמים היה בדורותיו **"א"ר יהונתן"** בדורותיו ולא בדורות אחרים **וריש לרקיש אמר** בדורותיו **"ב"'** שדורות אחרים **"א"ר חנינא"** **משל רבי יהונתן** **למה** הדבר רומה לתביה של **ילין** שהיתה מונחת במרתף של חצרם במקומה ריחה נורף שלא במקומה אין ריחה נורף **"א"ר אושעיא"** **משל דריש לרקיש** **למה** הדרב רומה לצלוחות של פלייטון שוזוחה מונחת במקום התנופת במקומה ריחה נורף וב"ש במקום הנופת.

וימח את כל הרים אשר על פni הרדהה אם אדם חטא בהמה מה קטאה חנאה מושם ובci יהושע בן קרחה משל לארם שעשה חופה לבנו והתקין מכל מיין סעודה, ליטמים מה בנו עמר [וככלב] [ופור] את חפטו אמר בלוּם עשתי אלא בשביל בני, עכשו שמתה, חופה למלה לי, אף הקב"ה אמר בלוּם בראתני בהמה וזה

יוס' דמן קמי: מאידך כתיב **כל** הוא על פניו מים תקollow המלוקם בא"ץ מלמד **שתייה נה הנודע מוכניתה** ואמר להם עשו תשובה ואם לאו הקב"ה מביא עלייכם את המבויל ומפלגה נבלחכם על הימים כו"ז שנאסר כל הרוא

על פניהם ולא עוד אלא שלוקהן מהם קללה לכל בא עולם שנאמר "הקלל הלחותם בארכלה יפנה"
זרק ברכמים (מלמד שהוא מפנים דרך ברכמים) אמר לוומי מעכבר אמר להם פירדה אתה יש לי להוציא מאם [ג' לא איזו וכמו נ"ג]